

movobojo □ Zaslal: st, 29. červenec 2015, 18:33   Předmět:

Založen:
06. 04.
2014
Příspěvky:
956

movobojo napsal:

... ak napr. žiarovka 10 minút osvetľuje steny izby a **potom by si akože otočil čas**, tak steny izby začnú páliť fotóny rovno do žiarovky. Potrebuješ miliardy "kanónov", ktoré by fotóny "vystreľovali", a ako by mohlo byť možné, že všetky vyšľú fotóny do jedného malého objektu? **Ako by si fyzici vysvetlili toto pozorovanie?** V tomto vesmíru, v této podobě po Velkém Třesku, nelze otočit šipku času na velkoškálovém měřítku, pouze na měřítku Planckových škál a to jen na velmi velmi velmi malý interval. Já tomuto intervalu „zpětného toku“ času říkám >cukaneček<. Tento jev : „cuknutí“ času proti šipce globální je základem stavby hmotových elementárních částic : vlnobalíčků. Vlnobalíček je lokální útvar (neztotožňujte ho s geoidem) zakřivených až překroucených více dimenzí i časových i délkových a ... a už z tohoto naznačeného popisu plyne, že „ve vlnobalíčku“ jsou intervalové úseky dimenzí které „jdou“ proti šipce času i šipce rozpínání prostoru. Ovšem !!!!, vlnobalíček „elementární“ jednou vyrobený je už neměnným klonem. A víme že jich není mnoho : kvarky a leptony a intermediální částice. Dost, hotovo. Další stavba hmoty jsou už konglomeráty těch elementárních vlnobalíčků.

Fyzici žijící v takomto opačnom smere času by možno usúdili, že žiarovka priťahuje fotóny. Možno takto by sa to ešte dalo vysvetliť - zmenou niektorých fyzikálnych zákonov. Ale aj toto vysvetlenie teda dokáže rozlišovať medzi normálnym a opačným časom - rozdielne zákony.

...

Ale to všetko je aj tak jedno, lebo ľudia žijúci v opačnom čase by sa pýtali rovnako ako my teraz, že prečo ide čas len jedným smerom. **Opačný čas v tomto vesmíru není, mimo ony vlnobalíčky.** Vždy bude každý pozorovať, že čas ide len jedným smerom. **Ak by** sa aj nejaký "opačný" ľudia vyvinuli pri koncu nášho vesmíru, a čas **by** im plynul smerom ku nášmu veľkému tresku, aj vtedy **by** sa takéto ľudia čudovali, že prečo čas plynie od ich začiatku (náš koniec vesmíru) do ich konca (náš veľký tresk).

Šipka času fakt asi ani nieje fyzika, ale len akási šibalská hádanka pre pobavenie 😊 ano, hádanka, ale né pro pobavení. Je základním poznatkem poznání Vesmíru.

[Návrat nahoru](#)

komufy □ Zaslal: st, 29. červenec 2015, 20:33   Předmět:

Založen:
23. 03.
2015
Příspěvky:
419

movobojo napsal:

Ale to všetko je aj tak jedno, lebo ľudia žijúci v opačnom čase by sa pýtali rovnako ako my teraz, že prečo ide čas len jedným smerom. Vždy bude každý pozorovať, že čas ide len jedným smerom.

Šípka času fakt asi ani nieje fyzika, ale len akási šibalská hádanka pre pobavenie 😊 :-)

Ptali by se tak jako my, ale **pokud by** měli fyziku na srovnatelné úrovni, věděli **by** - jako víme my - proč se tak ptají.

Také **by** zjistili, že pro antičástice plyne čas opačně. **Ano ! antičástice jsou právě ze „zrcadlového“ kvadrantu tohoto Velvsmíru. Náš kvadrant I (se dvěma šípkami času a rozpínání „tak“) se na styčných hranicích „prolíná“ s II kvadrantem, který nazýváme antivesmír s antičásticemi, kde jsou šípky času i rozpínání délková opačné ...zřejmě tento kvadrant II má vývoj do „big-rifu“** CPT symetrie je jedním ze základů fyziky. **V tomto kvadrantu vesmíru Za šibalskou hádanku by ji bylo možné označit jenom tehdy, pokud tím šibalem je Bůh. (!) ..., anebo nepoznaná pravda o dvouveličinovém vesmíru, který „vyrábí“ hmotu z dimenzí těch dvou veličin „Čas“ a „Délka“ (3+3D čp) a to stylem „křivení“ těchto dimenzí až do vlnobalíčků ...**

Ale kdo ví, třeba je 😊

Navíc - zkoumáním takových hádanek se docela bavím 😊 ☺ zkoumej a bav se...

[Návrat nahoru](#)

movobojo □ Zaslal: st, 29. červenec 2015, 21:03   Předmět:

Založen:
06. 04.
2014
Příspěvky:
956

Hej, je to zábavné. Len ja už ani neviem, či sa teraz zhodneme v názoroch, alebo nie. **Tiež stále nechápem, čo je tá záhada ohľadom šípky času. Zoe spomínal, že je to záhada a ty si spomínal, že nieje vyriešené "proč nějaký směr času vůbec existuje".**

Pane movobojo, pokuste se přemoci vlastní nesmírnou nechuť číst cizí názory, jsou-li od lidových myslitelů.

Vědci tvrdí, že **p r o s t o r (3D)** se od Třesku rozpíná = zvětšuje = roztahuje, všesměrně a zřejmě rychlostí světla. Dokonce v každém bodě časoprostoru („na okraji i uprostřed“) se rozpíná rychlostí světla !!!(?) A přitom toto tvrzení, tento jev, Vám vůůůůbec nepřijde divný, že ? O.K. Čili i kosmologický posun „bodu B“ Časoprostorem je do tří os, do tří prostorových dimenzí, posunem pouze a pouze jedním směrem, ve třech osách, čili po třech dimenzích prostoru, má tento posun jednu „šípku“ posunu (jako šípka času), od bodu Třesku do „sféry“ v Nekonečnu...; rozpínání vesmíru (prostoru) má tedy jen jednu šípku posunu na všech třech „rozpínajících se“ dimenzích prostorových. Chápe to každý a nikdo se nad tím nepodivuje. Jenže : Dtto je to s časem. Jak ? Nebuďte konzervativní a **““““pokuste se““““ překonat nesmírnou nechuť uvažovat, že i čas má tři dimenze a že se také ...také !!!! od bodu-Třesku ten čas „rozpíná“ sféricky do tří os, tj., že „časový bod“ na dimenzi časové také teče, odvíjí se, ubíhá, plyne jedním směrem ve své šípce času a to na všech třech časových dimenzích....sféricky. Prostě**

šipka „toku“ času, posunu časového bodu nejde opačným směrem jako nejde opačným směrem „libovolný bod“ kosmologického rozpínání prostoru. Jednou možná prý dojde k „big-ripu“ a šipka rozpínání prostoru se obrátí. Dtto s časem. (!?) Pochopte, že je to stejné...s prostorem i „časem“. Pochopte, že tu je vyslovený názor-hypotéza na 3+3 dimenzionální časoprostor a že tato vize není ani zcestná, ani probádaná, ani nemožná. ! Naopak dnešní uvažování o 3+1 časoprostoru je tak matematicky nechutné, podivné, nesrozumitelné a násilné... http://www.hypothesis-of-universe.com/docs/aa/aa_029.jpg Pochopte, že lze uvažovat o před big-bangovém vesmíru, nekonečném euklidovském plochém časoprostoru, v podobě-předloze rastru 3+3D, v němž „nastal jednou“ okamžik nazývaný Velký Třesk, (nikoliv výbuch ale „změna stavu“) od něhož se rozpíná i prostor do 3 D prostorových a rozpíná se i čas do 3D časových..., a od Třesku se „šíří“ do toho 3+3D plochého rastru, který se i tak zachoval, nesmírně křivá „bublina-pěna“ dimenzí délkových i časových k ř i v ý c h = vzpěněných a...a tato pěna se postupně mění-proměňuje a v ní „se rodí“ stavy jistých >zamrznutých< tvarů 3+3D, globální i lokální, a to jsou a) fyzikální pole a b) vlnobalíčky elementárních hmotových částic...které dále putují, plují, pohybují se v tomto svém stavu křivosti (už zamrznutém stavu) křivými stavy prostoru a křivými stavy času. Původní plochý euklidovský časoprostor nekřivý je tu nadále rastrem, v němž „pluje“ pěna čp, v němž „plují“ další 3+3D stavy dimenzí konkrétně-nějak zakřivených ... čili : v posloupnosti vývoje, v každém následném zakřiveném stavu „plave“ jiný zakřivený stav. Časoprostorová pěna pak následně v tom rozpínajícím se čp zůstává „na planckových rozměrech“ zůstává pěnou hned po třesku – plasma, a dál v toku času, a toku prostoru = rozpínání času, rozpínání prostoru. **Šipka času je stejná jako šipka rozpínání prostoru...** jenže my lidé (bohužel) stále chybně chápeme čas jako jednodimenzionální veličinu, čili jako skalár. (dokonce jako „něco“ nad vesmírem, vedle vesmíru. Ne čas je vesmírotvornou veličinou). **Takže pak také nechápeme, že čas neběží nám, ale my běžíme jemu,** čili nechápeme, že i čas má ty 3 dimenze a že „bod geometrický“ tím jak se „na stojící“ časové dimenzi posouvá, tak tím ukrajuje časové intervaly a tím vlastně „čas běží“, odvíjí se čas... bod hmotný, co se posouvá po časové dimenzi „odvíjí“ čas.

My – hmotný bod, hmotný systém, běžíme-putujeme, posouváme se ve vesmíru „do prostoru x,y,z“, tj. posouváme se po třech délkových dimenzích stejným tempem, **téměř** stejným tempem do každé osy (relativita) a to tempem toho kosmologického rozpínání. Jistěže tu jsou pohyby „proti“ šipce toho rozpínání (a zřejmě se prostor rozpíná rychlostí světla), ale tyto „proti-pohyby-posuny“ proti šipce, jsou tak malé, že při součtu a) posunu kosmologického „ve směru šipky celovesmírného rozpínání“ a b) posunu proti tomuto celovesmírnému rozpínání je efekt součtu nepozorovatelný, neměřitelný, a nikdo se „součtem“ nezabýval (viz auto : stojí na parkovišti a jednou se rozjede směrem **do** Brna a podruhé směrem **od** Brna. Je to pohyb „proti“ kosmologickému rozpínání anebo není ? Nakonec se zjistí, že kosmologický posun auta je stále „v jedné šipce“...; dtto s časem. Navíc tu na Zemi je efekt ten, že „člověk“ vnímá časové intervaly rozpínání vesmíru v jiné citlivosti než komplementární intervaly délkové. $c = 10^8 / 10^0$; „vnímací“ rozdíl porovnávaných intervalů je **8 řádů**. ! Kdežto vesmír >**si sám sobě**< zvolil jako jednotku „rozpínacího intervalu“ délkového $2,9979246 \cdot 10^8$ metru, a ...a „rozpínacího intervalu“ časového $1 \cdot 10^0$ sekundy. Takovéto intervaly jsou pro (celo)vesmírného pozorovatele (na kuželu 3+3D rozpínání) kompatibilní, nikoliv jak vnímáme my lidé „intervalovou kompatibilitu“.

Jednotkový interval délkový „vesmírný“ vnímáme o 8 řádů citlivěji než jednotkový interval časový „vesmírný“.

I prostý laik má svou zkušenost, že čas plyne-teče stejným tempem do všech délkových směrů „po jedné šípce“ posunu. Čili : nepozoruje se, že by tempo plynutí času bylo do nějakého směru jiné. Ale to není zcela pravda. Živé debaty se vedou na „dilataci“ času u pohybujícího se předmětu-rakety a to ve směru pohybu. No to je ono ! Máme-li parkoviště s autem které stojí, parkoviště ztotožníme se soustavou tří délkových dimenzí, os, pak „pozorujeme“ ve směru „pohybu auta“ jiný „kosmologický součtový posun“, jakoby se v tom směru pohybu auta rozpínal vesmír o kousíček více, ...podobně s tou raketou : když má vysokou rychlost, tak dilataje čas jen do dimenze t(1) a nikoliv do dimenze t(2) a t(3)...opravdu je to podobné i u auta : kontrahuje jeho délka jen do jedné osy posunu, do druhých dvou dimenzí nikoliv, jen my to nepozorujeme a to kvůli onomu osmířádovému vnímání : citlivost na vnímání změny intervalu délkového je o 8 řádů citlivější než vnímání změny intervalu plynutí času – dilataci. Proto se nám zdá, že čas plyne do všech tří směrů os soustavy stejným tempem. Ne, není tomu tak.

Pane movobojo, **pokuste se přemoci vlastní nesmírnou nechuť** číst cizí názory. Mějte se fajn.

15.08.2015 + dokončení 25.08.2015

[Návrat nahoru](#)

Zoe

☐ Zaslal: čt, 30. červenec 2015, 7:41   Předmět:

movobojo napsal:

Založen:

30. 08.

2004

Příspěvky:

4268

Bydliště:

Chýně

Hej, je to zábavné. Len ja už ani neviem, či sa teraz zhodneme v názoroch, alebo nie. Tiež stále nechápem, čo je tá záhada ohľadom šípky času. Zoe spomínal, že je to záhada a ty si spomínal, že nieje vyriešené "proč nějaký směr času vůbec existuje".

Doporučuji ti přečíst si knihu Šíp času: <http://www.databazeknih.cz/knihy/sip-casu-129601>, která shrnuje současnou úroveň našeho poznání při řešení této záhady. Ano, záhada to je, a bude, dokud někdo odvážný nezačne přemýšlet o tom, že i čas má tři (ploché-euklidovské) dimenze „po kterých“ hmotné body „plují“ a tím se „jim“ odvíjí čas = plynutí času.

[Návrat nahoru](#)

Zafod

☐ Zaslal: pá, 14. srpen 2015, 21:53   Předmět: Stálá přítomnost

Tao napsal:

Založen:

20. 12.

2014

Otázka je spíš ta, proč se našim mozkům zdá, že žijeme v přítomnosti, která plyne z minulosti do budoucnosti.

Celkem správná úvaha. Odpověď je prostá: "protože tuto schopnost máme". Moje odpověď **ne-prostá** je, že dodnes se nenašel nikdo, kdo by byl ochoten přemýšlet nad dvouveličinným vesmírem, tj. nad 3+3 dimenzionálním časoprostorem, který se křiví a jeho křivé stavy „plují“ v plochem rastru 3+3D.

Není to ale mozek, nýbrž život, pomocí mozku se projevující, který tuto schopnost vytvářet si svůj individuální vjem času má.

Je celkem logické, že pokud by život byl mozek, pak by žádný život bez mozku nemohl existovat, což není pravda.

Vytváření vjemu času je individuální schopnost života na určitém stupni vývoje.

Strom ji nemá, bakterie také ne ale Váš pes už ano, jen oproti člověku velmi omezenou. Souvisí to se schopností vytvářet vzpomínky, které slouží jako referenční nehybné zářky vzhledem k neustálému toku vnímaných událostí a schopností se ke vzpomínkám vracet. To co nazveme budoucností je pouhá představa, projekce možných událostí vytvořená na základě vzpomínek.

Realita života je však stálá přítomnost v prostředí neustále se pohybující okolní hmoty.